

Autisme-epidemie VS gaat los door het trio acetaminofeen/amoxiciline/clavulanaat en explodeert vervolgens door glyfosaat-mix

✉ [Email de auteur Peter Good](mailto:autismstudies1@gmail.com)¹ op autismstudies1@gmail.com ¹www.autismstudies.net
Autism Studies, PO Box 1683, La Pine, OR 97739, USA
DOI: <http://dx.doi.org/10.1016/j.clnesp.2017.10.005>

☒ [Article Info](#) Summary

Omdat ziekten in het autisme-spectrum vaak erfelijke aspecten blijken te hebben, zoeken onderzoekers naar genen die figureren in de fysiologische kern van dit ziektebeeld.

Andere onderzoekers stellen echter dat milieufactoren bepalend zijn, vanwege overtuigend bewijs dat de autisme-epidemie rond 1980 begonnen is. De erkenning dat milieufactoren de gen-expressie beïnvloeden, leidde tot een synthese van beide inzichten, nl. een 'epigenetische epidemie', getriggered door een belasting vanuit het milieu met alom aanwezige stoffen die de expressie van kwetsbare genen beïnvloeden. Deze toxinen introduceren autisme als factor in de biochemie tussen menig moeder en kind.

De twee meest genoemde toxines in de Amerikaanse autisme-epidemie zijn **Tylenol** (werkzame stof **acetaminofeen**), een pijnstiller/koortsverlager en **Augmentine**, het **oraal antibioticum** op basis van amoxicilline/clavulanaat.

Recent werd een nog veel nadrukkelijker verband gelegd met het herbicide **glyfosaat** (in de Roundup-formulering). Wat hebben deze gifstoffen nu gemeen? **Acetaminofeen** put sulfaten uit, evenals glutathion, dat nodig is om te ontgiften. **Orale antibiotica** doden darmbacteriën, en glyfosaat stopt de darmbacteriën af die:

- methionine aanmaken (een voorloper van sulfaat en glutathion, vereist voor de methylering van DNA), bacteriën die tryptofaan vormen (de enige voorloper van de neuro-inhibitor serotonine) en
- groeibeperkend werken op ammonia-vormende anaerobe bacteriën.
- Verder remt glyfosaat (dat complexeert met zware metalen) ook de vorming van aromatase, dat androgenen omzet naar oestrogenen, met gevolgen voor sulfaattransport.
- Normaal gesproken wordt DHEA (dehydroepiandrosteron, een foetaal adrenaal androgeen), met sulfaat plus glutathion door aromatase omgezet tot DHEASulfaat – de belangrijkste voorloper van placentale/postnatale oestrogenen, die de myeline omhulsels in de hersenen dehydrateren en afwerken, evenals het corpus callosum en, met voorrang, de linker hersenhelft. Placentale/postnatale oestrogenen verwijden ook de bloedvaten in de hersenen, en verhogen daar het serotonine- en oxytocineniveau. Glyfosaat verhindert dat.
- Stress-geïnduceerde verlaging van androgenen geven, evenals oestrogenen-uitputting, een samenhangende verklaring voor de asymmetrie in witte materie, voor de afstandelijkheid in autisme, voor het extreem mannelijke brein, voor de trage bloeddorstroming, de overprikkeldheid en sociale schuwheid, en ten slotte voor het gebrek aan maternale oxytocine bij de geboorte, dat niet in staat blijkt de foetale chloride- en watergehaltes te beperken en GABA af te rijpen.